

דעות אחרונות

חן ארצי סרור

אנרכיה

מי שלא סוגר תלמוד תורה בגלל לחצים פוליטיים, גם לא ירוץ לככות אוטונוס בלב פורעים. המדינה הפכה לא רלוונטית לחלק גדול מאזרחיה. (עמ' 20)



איש הישר בעיניו יעשה

האוטונוס הנוער בלב בני־ברק התקבל בקול דממה דקה מצד ראש הממשלה והפוליטיקאים החרדים. כרגיל, מופנית האש אל אותו "קומץ" רמיוני, עשבים שוטים שאמורים לשאת על גבם מחול של שנים. הזנחה פושעת שיצרה את האוטונומיה החרדית, לצד הנהגה חלשה ורופסת, מאפשרות את אותם גידולי פרא מהם מתנערים כוֹ לם. אירועי הפרעות בבני־ברק וירושלים הם רק התפרצות נקודתית של מה שגועש מתחת לפני השטח כבר דורות. בניסיון גמלוני לה־ סית את האש, נשא ח"כ גפני נאום חוצב להבות על צפיפות המגורים כטריג'ר, עסקן אחר האשים את סגירת מערכות החינוך האחריות האישית, הקהילתית וההורית עלתה באש יחד עם פחי הזבל.

קיצונים אי־אפשר באמת להכיל, הם מוזנים תמיד מהמיינסטרים. מהרחבות הראשיים של המנהיגות ומהחבירות הקריטיות על מה להזדעק ועל מה לשתוק. כל אחד ואחת, במגזרו, קשור קשר בל יינתק אל חוליות הקצה, אם נרצה או לא. ההפרדה הרמיונית בין מתפרעי בני־ברק וירושלים לבין כלל הציבור החרדי מנסה לע־ שות חסד עם הרוב הדומם, אבל למעשה מחריפה את הבעיה ממנה יסבלו קודם כל החרדים בעצמם. ההפרדה הזו, בלי כל יגיוני או התנ־ ערות, פירושה הסרת אחריות חינוכית וערכית. מי שמחנך את ילדיו לראות בחוקי המדינה המלצה בלבד, מי שמסית את מבטו כאשר הנ־ חיות מצילות חיים מופרות בריש גלי פעם אחר פעם, לא יכול לומר שאין לו קשר עם התפרעות שפשט לוקחת את האוטונומיה לקצה. אי־אפשר לנקות את המגזר החרדי מהביזיון של אירועי השבוע,

ואי־אפשר לנקות את המדינה מאותה חרפה ממש. כשאוטונוס בוֹ ער בסמיכות לבתים בבני־ברק והמשטרה לא מוכנה להתקרב יש פה הוראה כפה מלא כי הרשויות התייאשו. מי שלא יכול לסגור תלמוד תורה פתוח בגלל לחצים פוליטיים למרות תחינות התושבים, ודאי לא ירוץ לככות אוטונוס בלב פורעים. קהילות שלמות שמפרות את ההנחיות בגלוי או בקריצה, ומסרבות לגבות מחיר פוליטי מההנהגה – לא יכולות להתפלא שהן קמות בבוקר עם פשפשים.

אותם סימפטומים מופיעים גם בפריחת האלימות המטורפת ברחוב הערבי. אזרחים נהרגים מדי שבוע בגלל ואקום מנהיגות גם בתוך הקהילה וגם של הרשויות. כמוכן שאת המחיר משלמת החברה הערבית עצמה – מחיר דמים בלתי נתפס. אירועי זריקת אבנים בשומרון מדי יום הם גם דוגמה ומופת להיעדר משילות. התוצאה הישירה היא מערב פרוץ. תושבים יהודים שמורגלים בש־ משות מנופצות ופחד מוות להיהרג, נערי גבעות שיוצאים לנקום (או לפרוק זעם, או להתאבל על החבר שנהרג) ופוצעים ילד בן חמש או ילדה משחקת. איש הישר בעיניו יעשה. המדינה? דוממת. מה לה ולשטח ההפקר הזה?

בצער, יש להודות, מדינת ישראל לא רלוונטית לחלק גדול מאזרחיה. כעת כובד המשקל המונח על כתפי המנהיגות מאוד מאזרחיה. כעת כובד המשקל המונח על כתפי המנהיגות המקומית הוא עצום פי כמה וכמה

בצער, יש להודות, מדינת ישראל הפכה לא רלוונטית לחלק גדול מאוד מאזרחיה. כעת כובד המשקל המונח על כתפי המ־ נהיגות המקומית הוא עצום פי כמה וכמה. אם לאחר רצח רבין פרחו מעגלי השיח וניסיונות הגישור בין המגזרים, היום מדובר בשיטה ריקה ולא רלוונטית. בעיות העומק איתם מתמודד כל מגזר או אוכלוסייה דורשים קודם כל מנהיגות מבפנים שמסוגלת ל־ מר אמת ולבצע מדיניות. כזו שיש לה יכולת לחנך ולנווט למרות שאין לה גב מדינתי רלוונטי. אוטונומיות זו אופציה רעה מאוד, אבל בהינתן המצב, עדיפה אוטונומיה שפותחת קפסולות בכיתות ומחלקת חיסונים מאשר כזו שמאשרת בשתיקה הפצת מחלות או אירועי אלימות אימיים. ■